

Støt foreningen klassisk badeby med et medlemskab

Send en mail til klassiskbadeby@hotmail.com

Eller indbetal 150 kr på Mobilepay 93012

med angivelse af mail i tekstfeltet

LISELEJE

75 ÅRET FOR DANMARKS BEFRIELSE

4 MAJ 2020

Program:

Sæt lys i vinduerne

Vi mødes sammen og hver for sig i vores haver.

Sæt gerne fakler, bålfade eller lanterner ud.

KL. 20.35 Frihedsbudskabet gentages, som det blev spillet i radioen den 4. maj 1945 (7 min)

Kl.20.45 Alssang

Vi skåler fra have til have

Svend Møller Kristensen: Danmarks frihedssang - En vinter lang og mørk og hård (1945)

En vinter lang og mørk og hård
på fem forbandede år
har knuget landet i sin favn
med kulde og sult og savn,
og der gik slid på skoven, skår på skår
og der gik råddenskab i svage træer.
Gå til modstand, alle danske, alle mand som een
og gør Danmark frit.

Med tvang og terror gik de år
men nu går vinter mod vår.
Det samler sammen til en tøj
hvor vinter og vold skal dø.
På trods af mord og brand og fængsel er
en folkevilje vokset og brudt frem.
Gå til modstand, alle danske, alle mand som een
og gør Danmark frit.

En storm, en skyllende april
en sidste niende april,
en storm der renser landet ud
med oprørets skarpe lud.
Fej alle vissengrønne væk og lad
os se det friske grønne land igen.
Gå til modstand, alle danske, alle mand som een
og gør Danmark frit

Nationalsangen - Der er et yndigt land (1823)

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælder,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt.
Og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
bebo de danskes øer,
bebo de danskes øer.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler

De fem forbandede år – En lærke letted (1945)

En lærke letted, og tusind fulgte,
Og straks var luften et væld af sang.
De tusind tårne tog til at tone,
Så landet fyldtes af klokkers klang,
Og byer blomstred i rødt og hvidt,
Og det var forår og Danmark frit,
Ja, Danmark frit.
Det var en morgen som tusind andre
Og ingen morgen i tusind år,
Da Danmark vågned med klare øjne
Til glædestimer og frimandskår,
Og landet lyste fra sund til klit,
For det var forår og Danmark frit,
Og Danmark frit.

Vi mindes stille de tapre døde,
Hvis navne lever i Danmarks navn,
Og takken søger til dem, der segned,
Og dem, der sidder med tunge savn.
Gud trøste dem, der har lidt og stridt,
Til det blev forår og Danmark frit,
Og Danmark frit.

Men du, som styrter de stoltes riger
Og løser fangne af bolt og bånd,
Dig flyver hjerternes tak i møde,
Vor skæbne er i din stærke hånd.
Nu er det forår og Danmark frit,
Velsign det, Herre, fra sund til klit,
Fra sund til klit.

Blev benyttet som samlingspunkt for frihedskampen mod
den tyske besættelse – Altid frejdig når du går (1887)

Altid frejdig, når du går
veje, [Gud](#) tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende.

Aldrig ræd for mørkets magt!
stjernerne vil lyse;
med et [fadervor](#) i pagt
skal du aldrig gyse.

Kæmp for alt, hvad du har kært;
dø, om så det gælder,
da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Revyvise - Man binder os på hånd og mund (1940)

Gribe efter blanke ting
vil hvert et grådigt lille barn
Binde andre med en ring
gør man som helbefar'n
Tænk, hvor har man stået tit
og delt et vindu's paradis
Helle, helle, det er mit!
Og livet går på samme vis
Man binder os på mund og hånd
med vanens tusind stramme bånd
og det er besværligt at flagre sig fri
Vi leger skjul hos en som ved
at skærme os mod ensomhed
med søde kontrakter vi luller os i
Kunne vi forbyde de tre ord: jeg lover dig
var vi vist i kærlighed på mere ærlig vej
De ord vi svor med hånd og mund
de gælder kun den korte stund
til glæden er borte og alting forbi

2

Kærlighed og ægteskab
hva' kommer de hinanden ved ?
Kedsomhedens tomme gab
til kæben går af led
Elskov er den vilde blomst
i gartner hænder går den ud
Skærmet får den sin bekomst
men blomstrer hedt i storm og slud
Man binder os på mund og hånd,
med vanens tusind stramme bånd,
men ingen kan ejes. Vi flagrer os fri
I alle kærtegn er en flugt,
de røde sansers vilde flugt
fra pligternes travle fortrampede sti
Du må ikke eje mig, jeg ejer ikke dig
Alle mine kys er ikke ja og ikke nej
De ord vi svor med hånd og mund
de gælder kun den svimle stund
det netop er kysset fra dig jeg ka' li'

3

Sel' når skib på skib går ned
og land på land bliver slettet ud
handler man af ærlighed
og ber til hver sin gud.
Fredstraktat og venskabspagt
det er papir, der koster blod.
Svaghed væbner sig mod magt
i angstens desperate mod.
Det gælder kærlighed og krig
at alle løfter kun er svig,
og ingen kan stole på menn'skenes ord.
Hva' hjalp de håndslag som I gav
den der står ved mandens grav?
Et menn'ske er nul mod den hellige jord.
Angst for vore fjender? Ja, men mere angst for den
stormagt som vil hjælpe os og kalder sig vor ven.
Det gælder alle tiders krig,
at alle løfter kun er svig
og ingen kan stole på staternes ord.

4

Møde hvad der venter os
og ingen ve' hvordan det går
Bære skæbnen uden trods
hvad der så forestår
Glad ved hver en venlighed
men uden tro, at det bli'r ved
Søge fred, idet vi ved,
at vi har ingen krav på fred
Man binder os på mund og hånd
Men man ka' ikke binde ånd
og ingen er fangne, når tanken er fri
Vi har en indre fæstning her
som styrkes i sit eget værd
når bare vi kæmper for det, vi ka' li'
Den som holder sjælen rank, kan aldrig blive træl
Ingen kan regere det, som vi bestemmer sel'
Det lover vi med hånd og mund
i mørket før en morgenstund
at drømmen om frihed bli'r aldrig forbi.

